

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
18. maj 2020

J nr. 2018-1441

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 23. april 2020 stillet mig følgende spørgsmål 333 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Signe Munk (SF).

Spørgsmål 333

I den danske debat om klimabelastningen ved olieproduktion henvises ofte til Stanford-2018-studiet, jf. KEF alm. del – spm. 49. Heraf fremgår, at den danske olie- og gasproduktion er blandt de mindst klimabelastende i verden. Stanford-studiet baserer sig dog på data, der efterhånden er nogle år gamle. Af KEF alm del – svar på spm. 204 fremgår, at flaringen fra den danske olie- og gasproduktion har været stort set uændret de senere år, samtidig med at produktionen er faldet markant, og at dette har bidraget til, at der i dag flares væsentligt mere pr. produceret enhed i Danmark end i Norge. Vil ministeren redegøre for, om det forhold, at flaringen er stort set uændret, samtidig med at den danske produktion er faldet, giver anledning til en revurdering af, at den danske produktion af olie og gas er blandt de mindst klimabelastende i verden?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, der oplyser følgende, som jeg henholder mig til:

”Den videnskabelige og peer reviewed artikel af Masnadi et al. (2018)¹ angiver karbonintensiteten (CI, g CO₂eq/MJ råolie produceret og leveret til raffinaderi) relateret til produktion af olie og er baseret på data fra 2015, herunder Energistyrelsens danske data for året 2015. Den omfatter et estimat af karbonintensitet på 8966 producerende oliefelter (15 i Danmark) fordelt på 90 lande, men forholder sig ikke til karbonintensiteten forbundet med produktionen af naturgas.

Den danske produktion af olie er faldet fra 2015 til 2018. I samme periode har niveauet for flaring og den relaterede CO₂eq udledning været stort set uændret. Når produktionen falder, vil andelen af karbonintensitet (CO₂eq udledning) relateret til flaring stige, selvom den faktiske mængde af flaringen ikke stiger.

¹ Masnadi et al. (2018) Global carbon intensity of crude oil production, Science vol. 361 (6405), 851-853.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2803
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/2

Energistyrelsen har ikke mulighed for at estimere udviklingen i karbonintensiteten i de øvrige lande. Det kan på dette grundlag således ikke konkluderes, at udviklingen i Danmark relateret til produktion og flaring giver anledning til en revurdering af, om den danske produktion af olie og gas stadig er blandt de mindst klimabelastede i verden.

Der er dog nogle grundlæggende forhold, som taler for at dansk produktion af olie stadigvæk har en relativ lav karbonintensitet, herunder geologiske forhold, olietyper i Nordsøen og regelsæt vedrørende afbrænding af gas (flaring).

Desuden modelleres karbonintensiteten i artiklen af en given olieproduktion fra op til 50 bestemmende parametre. Disse parametre opsummeres i artiklen i følgende kategorier: *produktionsmetoder, reservoir egenskaber, olietype, proceshåndtering og type af sluttransport*. Karbonintensitet relateret til flaring indgår som en del af kategorien proceshåndtering og sker i Danmark af sikkerhedshensyn for at undgå for højt tryk i anlægget, der kan føre til brud og ukontrolleret gasudslip”

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen